

To drenge og skoleleder Christine

Klar til samling

Elever i klasselokale

Årets gang. Det første år med Christine Mugwanya, som skoleleder er nu gået. Det har været en stor udfordring for hende at lede skolen med børn med specielle behov, lærere med svingende engagement og kommunens/samfundets holdning til stedet. Men hun har gjort det rigtig godt! Hun er en kvinde med hjertet det rette sted; en leder, der tør tage de kampe, der skal tages - en helt igennem dedikeret person. Christine har god hjælp af de frivillige medarbejdere, der oftest er på skolen i ½-1 år. I år har skolen haft glæde af en mand fra Tyskland og en kvinde fra USA. Skolen har to gange haft besøg af Verdens Børn; henholdsvis af bestyrelsen og andre projektansvarlige.

Den helt store udfordring ligger stadig i at få ejerskab over skolens grund. Det er en så kompliceret sag, at det er ganske vanskeligt for udenforstående at begribe. Skolens grund tilhørte i sin tid en indisk klub. Mange indere blev smidt ud af landet i 1970'erne, og siden har ejerskabet af grunden været uafklaret. Men Christine og skolebestyrelsen mener, at sagen snart afsluttes, så skolen kan få papir på grunden og evt. begynde at bygge til.

Aktiviteter. Udover den almindelige faglige undervisning, som de normaltbegavede elever modtager, tilbyder skolen også dagligt sport, leg, dans og musik. Det er noget alle elever holder meget af. Selv elever, der er kørestolsbrugere, er med i denne del af skolens aktiviteter. Eleverne lærer også at passe skolens urtehave og som noget nyt, kagebaking til glæde for eleverne og til salg på det lokale marked. Desuden er der håndarbejde af forskellig art – herunder syning af tøj. Læreren har dog været en del fraværende den sidste del af skoleåret, da hendes søn var meget syg, og hun selv fødte et præmaturnt barn. Skolen havde desværre ikke mulighed for at finde en vikar.

Skolegården

To piger på sovesalen

En stille svingtur

Skolen. På skolen er der 9 lærere, 6 medarbejdere og ca. 60 elever. Enkelte elever går på andre skoler af forskellige årsager, men er knyttet til skolen i form af et fadderskab, eller blot fordi skolen samarbejder med de pågældende skoler. Det er f.eks. tilfældet for de elever, der går på Skolen for Døve i hovedstaden Kampala.

Generelt er skolen i fin stand til trods for, at alle bygninger efterhånden er slidte og gamle. Der er mangel på klasselokaler, så to klasser bliver undervist på verandaen eller ude under mangotræet. Skolen har dog lige modtaget en donation fra et investeringsfirma, så nu står bygningernes facader med ny maling. Udover at det er positivt at få donationer, så er det også en anerkendelse fra lokalsamfundets side. Denne respekt har skolen, med dens gode kvindelige skoleledere, opbygget gennem de sidste 10 år.

Sovesalene til kostskoleeleverne er kønsopdelt. Pigernes sal er simpel, men rimeligt velfungerende. Drengenes derimod er i en kritisabel tilstand. Madrasserne er gamle og trænger til udskiftning. Både elever og personale er dog glade for kostafsnittet, idet det medvirker til en stabil skolegang for børnene. De kan også modtage hjælp hele døgnet, ligesom de lærer af at deltage i dagligdagens gøremål. Eleverne trives godt på skolen, og de udvikler sig omend langsomt.

Tak. Skolen har også i år modtaget donationer fra faddere og venner af skolen. Det har betydet, at der er blevet repareret toiletter og vinduer. Mad som frugt og kød er blevet købt og nydt i weekenderne, og eleverne har fået nyt sportsudstyr. Tusind tak for denne gavmildhed og for alle fadders støtte til børnene på denne skole. Med din støtte kan eleverne modtage god undervisning og være mætte, raske og glade. Fortæl bredt om denne gode ugandiske skole, så vi kan få flere faddere til de børn, der gerne vil i skole og lære.

Jeg vil gerne takke dig og ønske dig et rigtig godt nytår!

Med venlig hilsen

Lone Kamper Rietz
Projektansvarlig i Verdens Børn